

[Undervisningsministeren]

optage forhandlinger om disse vikarhjælpsordningers overgang til bloktilskud.

På de socialpædagogiske seminarier og på de sociale højskoler agter ministeriet i 1985 at foretage en vis reduktion af optagelseskapa- citeten. Begrundelsen er ministeriets be- stræbelser på at foretage en omstilling fra uddannelser med væsentlig og stigende ar- bejdsløshed til uddannelser med gode be- skæftigelsesmuligheder, jfr. også Knud Lar- sen-udvalgets rapport.

Spm. nr. S 594

Til *finansministeren* (28/1 85) af:

Carsten Andersen (SF):

»Vil ministeren som repræsentant for rege- ringens moderniseringsudvalg oplyse, hvilke kommentarer han har til SAS' personalechefs udtalelser om, hvorfor SAS som moderne arbejdsgiver ikke ønsker at indføre karensdage i SAS?«

Svar (8/2 85):

Finansministeren (Palle Simonsen):

Jeg går ud fra, at spørgeren sigter til de udtalelser, personalechefen er kommet med i SAS NYT nr. 13 fra december 1984 under overskriften: Åben dialog om sygefravær. (Kopi heraf vedlægges). (Ikke optrykt her).

Af personalechefens udtalelser fremgår bl.a., at SAS ud fra forskellige personalepoli- tiske overvejelser ikke ønskede at anvende karensdagslovens bestemmelser, men så det som sin opgave at finde frem til en løsning, der dels kunne passe til SAS og dels indebæ- re samme økonomiske effekt som det, der af personalechefen kaldes den »offentlige mo- del«.

Med den status, SAS har, kan jeg hverken pålægge eller tvinge virksomheden til en ka- rensdagsordning, men jeg finder det beklage- ligt, at ikke alle virksomheder anvender den ordning, der følger af karensdagsloven.

Spm. nr. S 595

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (28/1 85) af:

Flemming Jensen (KF):

»Vil ministeren drage omsorg for, at de lokale TV-stationer får øget sendestyrke og udbredelse, således at en større del af den

danske befolkning får mulighed for at se dis- ses udsendelser?«

Begrundelse

Netop i en forsøgsperiode vil det være formålstjenligt, at så stor en del af den dan- ske befolkning som muligt får kendskab til de forskellige lokale TV-stationers program- mer. En større seerskare vil give sig udslag i en bredere og mere varieret offentlig debat. Desuden vil det betyde et større og dermed bedre vurderingsgrundlag, når forsøgsperi- oden udløber til næste år og ordningen skal tages op til revision.

De lokale stationers programpolitik er til- syneladende overordentlig forskellig fra den, Danmarks Radio fører – og deres udsendel- ser efter manges opfattelse mere seværdige. Også af den grund er det vigtigt, at debatten om fremtidens TV hviler på et grundlag af reel viden hos flest mulige mennesker om de valgmuligheder, der findes.

Svar (5/2 85):

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Ifølge lovgrundlaget for den igangværende forsøgsordning kan der gives tilladelse til radio- og TV-forsøg »inden for enkelte loka- le områder«. For så vidt angår spørgsmålet om en overgrænse for forsøgene siges det i lovens forarbejder, at forsøgene ikke må bli- ve så omfattende, at der er tale om en »regi- onal« virksomhed, der dækker et amt eller mere.

I forsøgstilladelserne er det anført, hvilket område tilladelsen tager sigte på. Hvilket område udsendelserne rent faktisk kan mod- tages i, afhænger dels af senderens styrke og antennens placering og udformning, dels af landskabsforholdene. Generelt synes der at være en rimelig overensstemmelse mellem sendetilladelsernes angivelse af lokalområdet og de faktiske muligheder for at modtage programmerne.

En væsentlig forøgelse af senderens styrke ville næppe være i overensstemmelse med de forudsætninger vedrørende afgrænsningen af »lokale områder«, som har ligget til grund ved forsøgsordningens tilrettelæggelse. Gen- nemførelsen af tanken må i øvrigt antages at kræve en vis forberedelsesperiode, bl.a. til